

Тогава почнали да Го плюятъ, биятъ и изтезаватъ.

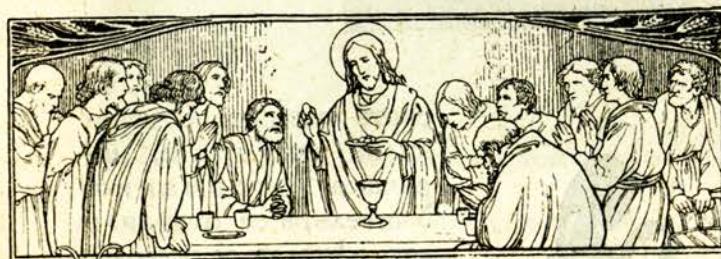
Но църковниятъ съдъ на евреите не можелъ самъ да отсъди смърть. Надъ Палестина царували римените. Затова Христосъ билъ отведенъ при тамошния управител Пилатъ и предаденъ нему. Пилатъ Го разпиталъ, не намѣрилъ въ Него вина и разбралъ, че първосвещениците съдъ го предали отъ завистъ. Обичай било да се пуска на празника по единъ затворникъ. А между затворниците имало нѣкой си Варава, заловенъ за бунтъ и убийство. Пилатъ попиталъ евреите, кого да пусне: Иисуса ли, или Варава. Първосвещениците надумали народа — да поискат Варава. Управителят ги запиталъ тогава, що да прави съ Оногова, Когото зовѣли Иудейски Царь. —

ници, и слуги, и народъ почнали да се подиграватъ съ Него, и да думатъ: „Ужъ други спасяващие до скоро, а сега не можешъ самъ себе си да спасишъ. Хайде де, ако си

Христосъ, Царьъ Израильовъ, слѣзъ отъ кръста, че и ние да видимъ и да повѣрваме.“ По едно време притъмнѣло страшно надъ земята, завесата на храма се раздрала на две, отгоре додолу, земята се разтърсила и скалитъ се разпукали. Тъкмо тогава Христосъ билъ издъхналъ. Като видѣли страшните лич-

„Разпни Го!“ — развикиали се тѣ. Пилатъ имъ рекалъ: „Та какво зло е сторилъ Той, че да Го разпна?“ А тѣ още по-силно акрѣщѣли: „Разпни Го!“ Тогава управителятъ, за да угоди на тълпата, пусналъ имъ Варава, а Иисуса предаль на войниците. Тѣ Го били съ бичове, облѣкли Му багреница и Му сложи-

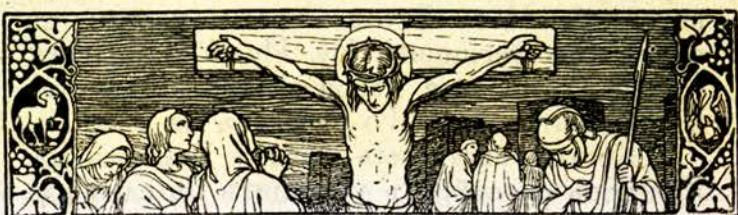

би, дори и римските войници навели глави и рекли: „Наистина Божи Синъ е билъ той Човѣкъ.“ Анародътъ се разбѣгалъ отъ страхъ.

Тѣлото на Спасителя било снето отъ кръста отъ Иосифа Аритатейски, добъръ и справедливъ човѣкъ, който вѣрвалъ въ Христа, и отъ Никодима, учень евреинъ, таенъ ученикъ на Спасителя. Тѣ намазали тѣлото съ благовония, обвили го въ чисти повивки и го сложили въ една нова гробница.

ли на главата вѣнецъ отъ тръни, па почнали на подбивъ да Го поздравяватъ: „Радвай се, Царю Иудейски!“ После Го повели да Го разпнатъ. Дали Му да си носи кръста на ра-

мо и Го биeli — да върви колкото се може по-бързо.

Завели Го на едно високо място, наречано Голгота (което значи Лобно място, понеже приличало на черепъ). Тамъ разпнали Спасителя на свѣта, който не знаелъ, що е грѣхъ, между двама разбойници. Тамъ и вой-

На третия денъ Иисусъ Христосъ възкръсналъ. Той се явилъ на нѣколко благочестиви жени, които били тръгнали да видатъ гроба. Явилъ се и на своите ученици. Денътъ, когато станало това, е за насъ, християните, велики денъ. Затова и до днесъ празнуваме Христовото Възкръсение. А праздника наричаме Великденъ.

